

nguyenthi leyen
Tue, Nov 17 at 1:11 AM

NHIỆNG XÓT THƯỜNG NG DÀNH CHO CÁC NGƯỜI ĐAU KHỔ - GB. Bùi Tuấn

1.

Đã trôi qua rất lâu, nhưng nhớ lại là thời gian gần đây, tôi hay gặp gỡ Chúa Giêsu bằng những cách, để hỏi Chúa điều này:

Sống đời sống này và tại đây, Chúa muốn các môn đệ Chúa nhận mình đến điều nào hơn cả?

Chúa đã trả lời tôi về những thời điểm này: "Hãy xót thương các người đau khổ một cách cụ thể và quen thuộc".

2.

Đừng giúp tôi hiểu, Chúa dạy tôi hãy để các kẻ ngôn ngữ của Samaria trôi chảy.

Tôi nhớ Phúc âm thánh Luca chương 10, thì thấy Chúa Giêsu dạy về việc xót thương người đau khổ qua ngôn ngữ của Samaria trôi chảy và những chi tiết rất cụ thể:

"Một người bị cướp đánh, nằm mê mệt... Một người Samaria đi ngang qua ngay chỗ đó, nhìn thấy, và chạnh lòng thương. Ông ta lái ngựa, lấy dầu lấy rượu để lên vết thương người bị thương. Rồi để người bị thương lên lưng ngựa của mình, đưa về quán trọ mà săn sóc. Hôm sau ông lấy ra hai quan tiền,

trao cho chổ quán và nói: Nhỏ bần sẵn sóc cho người này, có tiền kém thêm bao nhiêu, thì khi trả về, chính tôi sẽ hoàn lại cho bần (Lc 10, 32-36)".

3.

Đức ngài chi tiết về công việc và quố gia mà người Samari dành cho kẻ bần nhân bên ngoài đố, tôi nhận ra ý Chúa dạy tôi và các môn đố Chúa đi u này:

Số người ở hi n nay và tôi đây là hãy đố cao tính xót thố người Samari.

4.

Rất may là tôi cũng mới nhận đố c mới số tài liệu về Đức Giáo Hoàng Phanxicô. Đức Phanxicô cũng nhận nhận đố nét số người ở ngoài có lúc này, đó là xót thố người đau khổ, biết đau cái đau của người khác. Mà xót thố người thì phải có công việc và quố gia.

Thế là đã rõ thánh ý Chúa về số người ở ngoài Việt Nam hôm nay.

5.

Tôi vui mừng nhận thấy đố u Chúa dạy trên đây đang đố c công việc ở ngoài Việt Nam lúc này nhiều người.

Nhưng người tốt nhất người Samari nói trong Phúc âm đố c nhận ra nhiều người khác nhau. Họ là người công giáo và họ là người ngoài công giáo. Họ là người có chức quyền và họ là người thất nghiệp. Họ là người giàu sang và họ là người nghèo túng bần cùng.

6.

Đi u quan tr ng đ i v i tôi là, các môn đ Chúa trong đó có tôi, có bi t s ng xót th ng nh Chúa đ y không.

S r t kh n cho chúng ta, các môn đ Chúa, n u chúng ta coi th ng vi c xót th ng mà Chúa đ y.

7.

M i r i, trong m t cu c trao đ i thân tình gi a m t nhóm ng i khác đ o v chu n m c đ o đ c xã h i t i Vi t Nam hôm nay, t t c đ u đ ng ý là y u t quan tr ng nh t chính là bi t xót th ng, mà xót th ng đó ph i khiêm nh ng, bao dung, đ n s , chân thành.

Nh n xét đó là r t đ ng. Đ i cũng nh đ o, c n th c hi n đ i u đó đ c u Đ o, c u Đ i, nh t là đ c u chính mình.

8.

B i vì Chúa đã h a: "Ai xót th ng ng i, s đ c Thiên Chúa xót th ng (Mt 5, 7)".

"Ai xót th ng ng i đau kh , thì đ c k nh là xót th ng chính Chúa. H s đ c Chúa th ng (Mt 25, 31-46)".

9.

Tôi đây, tôi nhớ lại mọi thứ không bao giờ quên và lòng xót thương, mà Đức thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đã dành cho tôi.

Năm đó, tôi đến Vatican, gặp Đức Giáo Hoàng. Sau thánh lễ dâng tạ vâng Đức Thánh Cha, tôi dâng chung vâng đám đông, để được gặp Đức Thánh Cha.

Đám đông gồm mọi thành phần thu hút nhiều dân tộc. Chúng tôi xếp hàng chờ U trên diềm tích lặn. Khi vâng thấy tôi, Đức thánh Cha tạ vâng âu ái cách riêng. Ngài bắt tay và hỏi thăm vâng tạ. Rồi ngài tiếp tục đến vâng nhúng ngườ khác.

Một lát sau, ngài trở lại chỗ tôi đứng và thân mật nói: "Cha thấy con không được khỏe. Con đi chữa bệnh trước đã, rồi mới chuyên sự tính sau".

Tôi không ngờ Đức thánh Cha có lòng xót thương tôi một cách cụ thể và quàng đi như thế.

Ngoài ra, ngài còn thể hiện lòng thương xót đến vâng tôi trong nhiều trường hợp khác nữa.

10.

Nhúng làm thế nào, để có một tấm lòng xót thương nhúng ngườ khác, nhúng Chúa muấn? Tôi xin thưa: Phải nhúng n Chúa.

Trở lại chỗ tôi dựa trên một biển cả xẩy ra cho tôi, cách đây mấy chục năm, lúc tôi mới thi phong Giám mục.

Đêm đó, tôi chiêm bao được Chúa Giêsu đến gặp tôi.

Tôi đang đi trên đường lên rừng rẫy, thì tôi thấy Chúa Giêsu đứng trước mặt tôi trong cánh rừng đi lên.

Đến chỗ đó, Chúa gặp tôi. Chúa cầm tay tôi, đưa vào một bình vôi trắng. Ngài không nói gì. Ngài chữa tôi khỏi các bệnh nhân mà tôi mắc. Ngài làm cho tôi cảm thấy đau đớn, xót thương. Tôi đau cái đau của họ. Đến một lúc, tôi đau quá, bắt khóc. Chúa biến đi. Tôi tỉnh dậy, tôi hiểu đó là một sự diệu kỳ.

11.

Tôi hiểu: Xót thương không khác như Chúa muốn, là một ơn Chúa ban cho. Xót thương của tôi là trái tim Chúa chia sẻ cho, chứ không phải do mình có đức tin các lý lẽ, bàn bạc, nghiên cứu.

12.

Xót thương đó phải được thực hiện bằng việc làm. Việc làm tuy nhỏ, nhưng có sức cứu đời, vì có Mẹ ở bên, nhất là vì có Chúa ở bên. Xót thương là một hành trình dài.

Long Xuyên, ngày 26.10.2018
